

kirken, som det ærede Medlem ikke vil have med, naar den samme Folkekirke skal vælge.

Der er for øvrigt noget tragisk, synes jeg, ved den Oplevelse, jeg har haft her i Dag. Jeg tror nemlig, at naar det kommer til Stykket, staar jeg ikke i kirkelig Henseende dette høje Tings Flertal fjernere end den ærede Ordfører. Jeg tror tværtimod, at det, naar der skal være Tale om at markere Yderpunkterne, maaske endogsaa kan falde saadan, at jeg staar dette Tings Flertal nærmere end den ærede Ordfører. Og naar den ærede Ordfører optræder paa dette høje Tings Vegne med saa stærke Ord, saa synes jeg ærlig talt, hvis jeg maa udtale det, at det passer ikke i Takt med, hvad man er vant til at høre i dette Ting, hvor vel overvejete Besindighed og rolig Eftertanke gaa forud for de Beslutninger, man tager. Thi som jeg nu skal sige ganske kort: Det ærede Medlem har jo for ikke saa længe siden udtalt sig, og da stod han et Sted, hvor Hjertet talte. Der hørte vi ham tale paa en ganske anden Maade end her; han ventede ikke meget af dette Ting, man kan jo ikke vente, at en politisk Forsamling vil tage de Hensyn, den bør tage. Derfor siger jeg, at der er for mig noget tragisk i, at det ærede Medlem overfor dette høje Tings Flertal møder med en saadan Tale, som ikke synes at harmonere med det høje Tings Flertals Anskuelse saa godt som de Udtalelser, jeg selv i kirkelig Henseende er fremkommen med.

Jeg hørte med Glæde, at det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) nævnede, at der skulde nedsættes et Udvalg. Jeg var bange for, at Lovforslaget skulde slaas for Panden nu med det samme, og at jeg havde talt maaske det sidste Ord i denne Forhandling. Men naar dette Forslag kommer i Udvalg — jeg antager, at det ærede Medlem har saa megen Kontakt med Flertallet i dette Ting, at han ved, at dette Udvalg virkelig kommer i Stand —, saa nærer jeg det Haab, at man i dette Udvalg kunde forhandle ikke mindst om de Punkter, som det ærede Medlem for 12te Kreds fremdrog i sin Tale. Jeg vil derfor, da det jo er en usædvanlig sen Tid for dette høje Ting, ikke trække Forhandlingerne ud med at gaa ind paa Enkeltheder, men udtale Haabet om, at der i Udvalget maa blive Lejlighed til at behandle disse forskellige Ting og forhandle nærmere derom.

Holstein-Holsteinborg: Jeg glæder mig over, at Formanden, da jeg havde Ordet før, gav mig Lov til at komme med

de Udtalelser, jeg kaldte Udtalelser af mere personlig Beskaffenhed, og hvorved jeg paa Forhaand lagde Grundene frem til, at min Stilling i det kirkelige Udvalg og her i Landstinget maatte blive af forskellig Natur. Jeg sagde det med faa Ord, jeg tror ogsaa, at jeg sagde det saaledes, at det kunde forstås, at det var slet og ret, fordi jeg i det kirkelige Udvalg ønskede at faa endnu bedre Betingelser frem, at jeg stemte mod det omtalte Forslag, medens jeg her maatte give Ønsket om at faa en Forfatning min Tilslutning, fordi jeg skønner, at nu vil det ikke være muligt at faa noget bedre.

Med Hensyn til „Afgudsbilledet“ vil jeg blot sige, at jeg talte ikke om et Flertal, men jeg sagde udtrykkelig: dersom man vil adspørge ikke Enkeltmand og ikke en Del af Folket, men Folket som Helhed, da vil det vise sig, at Folket som Helhed den Dag i Dag endnu ønsker og begærer at vedligeholde Sammenhængen mellem Stat og Folkekirke og ikke ønsker en Adskillelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg hørte jo ogsaa den ærede Ordførers Udtalelser ved Slutningen af hans første Foredrag, men jeg maa sige, at jeg forstod ikke den Gang Udtalelsen og forstaar den heller ikke endnu. I det kirkelige Udvalg forelaa jo ogsaa kun denne ene Sag, og der vilde det ærede Medlem ikke være med til den, han udtalte saa stærke Ord, at jeg ikke skal gentage dem, da det høje Ting sikkert vil erindre dem. Jeg synes, at dette er en Inkonsekvens, der ikke ophæves ved, at det ærede Medlem det ene Øjeblik staar i det kirkelige Udvalg og det andet Øjeblik i Landstinget.

Med Hensyn til „Afgudsbilledet“ maa jeg maaske sige, at naar det ærede Medlem vender sig til hele Folket, vender han sig til Flertallet; det maa dog være inkluderet i Folket.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Holsteinborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.